

Модель Північноатлантичної ради «ЕСКАЛАЦІЯ КОНФЛІКТУ В СОМАЛІ: ВАРІАНТИ РЕАГУВАННЯ»

Автори:

Валерій Кравченко, директор ДМГО «Центр міжнародної безпеки»

Андрій Каракуц, перший заступник директора ДМГО «Центр міжнародної безпеки»

Микола Замікула, заступник директора ДМГО «Центр міжнародної безпеки»

Гра розроблялась навесні 2013 р.

Проводилась для студентів спеціальності «міжнародні відносини» Донецького національного університету в рамках навчального процесу протягом 2013-2014 рр.

МЕТОДОЛОГІЯ

Рольова гра у вигляді моделювання – форма інтерактивного навчання, яка шляхом занурення групи учасників в процес прийняття рішень з визначеної проблеми дозволяє закріпити теоретичні знання і прищепити практичні навички з аналізу політики, переговорів тощо.

Залежно від актуальних на момент симуляції проблем, тема гри може коригуватися, а склад учасників – змінюватися. У разі, якщо симуляція/моделювання проводиться як частина більш тривалого заходу, учасники можуть отримати ролі завчасно, і самостійно підготувати свої позиції по темі гри.

Грає є симуляцією засідання Північноатлантичної ради в рамках запропонованого сценарію.

Північноатлантична рада (англ. North Atlantic Council, NAC) – основний орган прийняття політичних рішень Організації Північноатлантичного договору (НАТО), що складається з постійних представників від країн-членів. Північноатлантична рада виконує важливі представницькі функції, приймає декларації і комюніке, в яких пояснюється політика і рішення Альянсу громадськості, а також країнам, які не є членами НАТО. Рада також здійснює керівництво процесом військового планування (затверджує політичний керівний документ Political Guidance для реалізації стратегічної концепції оборони та забезпечення безпеки членів організації НАТО).

Загальний час: 3 години (плюс час на перерви).

Кількість учасників: від 25 до 35 осіб.

Етапи гри:

1. Роздача ролей, пояснення контексту і формату гри – 20 хвилин
2. Початок гри – екстрена прес-конференція за участю Генерального секретаря НАТО (функцію виконує модератор гри) – 10 хвилин
3. Неформальні переговори – 20 хвилин
4. Перше засідання Північноатлантичної ради (оголошення позицій) – 40 хвилин
5. Засідання робочих груп (вироблення проекту рішення) – 30 хвилин
6. Друге засідання Північноатлантичної ради (прийняття рішення) – 40 хвилин
7. Підбиття підсумків – 20 хвилин

Враховуючи характер проблеми, пропонується розширений варіант гри, в якому моделюється умовне засідання-конференція за участі не лише членів НАТО, але й ключових глобальних гравців (РФ, КНР). Втім, вони не мають права голосу при узгодженні фінального документу за результатами засідання.

СИТУАЦІЯ В СОМАЛІ

З початку 1990-х рр. в результаті громадянської війни Сомалі як держава фактично припинила своє існування, втративши всі атрибути єдиної державності і розділившись на безліч територій, контрольованих ворогуючими між собою польовими командирами. Деякі джерела схильні оцінювати поточний стан в країні як анархію.

Основні угруповання і державні утворення, які контролюють різні території в регіоні:

1. **Сомалійська Республіка** – території, контрольовані Перехідним Федеральним Урядом, якому формально також підпорядковані кілька самопроголошених напіваавтономних держав і дрібних угруповань, які не бажають підкорятися ісламістам з Аш-Шабааб або Сомаліленду. Серед них найбільш впливові:

- **Азанія** – самопроголошене автономне державне утворення на півдні Сомалі, в регіоні, який також називається Джубаленд. Формально проголошене як автономний регіон (штат) в складі федеративного Сомалі, проте теоретично може повернутися до більш активної позиції щодо своїх прав на міжнародній арені. Активно підтримується Кенією, на кордоні з якою знаходиться. Кенійський уряд розглядає Азанію як буферну зону проти сомалійських ісламістів.
- **Пунтленд** – автономний район в східній частині Сомалі. Спочатку оголосив про свою незалежність, однак сепаратистські настрої в регіоні були не дуже сильні. Пунтленд не прагне до повної незалежності. Нинішній уряд бажає бачити Пунтленд частиною майбутньої федеративної держави Сомалі. На західних кордонах Пунтленд конфліктує з сусіднім Сомалілендом через прикордонні нафтові родовища. Також Пунтленд вважається основним центром сомалійського піратства.

2. **Джамаат Аш-Шабааб** – угруповання сомалійських ісламістів, які перш за все діють в Сомалі. Організація була заснована в 2004 році. Мета – запровадження законів шаріату та джихад проти «ворогів Ісламу» на території Сомалі та за її межами. Держдепартаментом Сполучених Штатів Америки позначається як Іноземна Терористична організація. Бореться проти рухів та угруповань, які підтримують федеральний уряд, а також проти іноземних (кенійських, ефіопських) інтервентів. Також послідовно виступає проти піратських угруповань в Сомалі. Підтримується державою Еритрея.

3. Сомаліленд – невизнана самопроголошена держава в північній частині африканського півострова Сомалі на території колишньої колонії Британське Сомалі. Виступає проти об'єднання самопроголошених сомалійських держав у федеративну державу, виборюючи власну незалежність. В силу свого географічного розташування не постраждала від військових дій проти ісламістських рухів та іноземної інтервенції. Основний конфлікт – з сусіднім Пунтлендом за прикордонні нафтові родовища.

ЛЕГЕНДА ДО ГРИ

У зв'язку з небезпекою, яка загрожує їм з боку Перехідного Федерального Уряду Сомалі, який діє за підтримки кенійських та ефіопських сил, а також в умовах зростання проісламістських настроїв в Сомаліленді, Аш-Шабааб і Сомаліленд укладають союз.

В результаті утворюється досить потужний альянс, який повністю змінює геополітичну ситуацію в регіоні:

- бойовики Аш-Шабааб наступають на Пунтленд з півдня, а війська Сомаліленду - із заходу, з метою, врешті решт, об'єднати свої сили на його території. Найбільш активно наступу ісламістів дають відсіч розрізнені піратські угруповання, що базуються на узбережжі – адже пірати розуміють, що при владі Аш-Шабааб їх бізнес прийде в занепад;
- Сомаліленд через своїх агентів починає підтримувати радикальні релігійні угруповання в Джибуті – державі, розташованій біля його східних кордонів. В результаті в цій країні дестабілізується обстановка. Відбуваються кілька терактів, в тому числі – спроба нападу на французьку військову базу, яка є оплотом Франції в регіоні. Атака відбита, проте французькі війська зазнають втрат;
- бойовики Аш-Шабааб, прагнучи убезпечити свій південний фланг і відвернути увагу наступаючих на їхні позиції кенійців, розгортають активну терористичну діяльність на території Кенії. Ситуація ускладнюється тим, що в Кенії незабаром повинні пройти президентські вибори, і в результаті терористичної загрози збільшують свій вплив прихильники політики ізоляціонізму, які виступають за невтручання кенійців в справи Сомалі та згортання інтервенції;
- в умовах кризи Перехідного Федерального Уряду керівництво Азанії приходить до висновку про неможливість в майбутньому створення єдиної федеративної держави на території Сомалі. Воно розриває відносини з федеральною владою, проте, розуміючи, що незалежність Азанії в такій ситуації також не вдасться відстояти, звертається до кенійського уряду з ініціативою приєднання до Кенії на правах автономії. Наявність таких переговорів вносить істотний розлад у відносини Кенії з Сомалійським перехідним урядом;
- уряд Еритреї, який давно симпатизував ісламістам в Сомалі, таємно готується розв'язати військові дії проти Ефіопії з метою зміцнити свої позиції в регіоні і відвернути увагу ефіопів від участі в операції проти Аш-Шабааб;

- сомалійські пірати, незважаючи на наступ ісламістів, продовжують свою діяльність з території Пунтленду. Міжнародним силам, які діють в цьому морському районі (операція НАТО «Океанський щит»), не вдається остаточно ліквідувати цю загрозу. Більше того, пірати захоплюють російський супертанкер «Анатолій Колодкін». Внаслідок цього в регіон направляються значні сили російського флоту.

ПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОЮ СПІЛЬНОТОЮ

1. Чи повинне міжнародне співтовариство відкрито виступити проти сомалійських ісламістів?
2. Чи припустиме надання міжнародної підтримки піратським групам, які на даний момент знаходяться на передовій фронті боротьби з ісламістами?
3. Яким чином убезпечити сусідні країни від терористичних дій сомалійських ісламістів?
4. Чи можливо сформувати стійку антиісламістську коаліцію з сусідніх африканських держав?
5. Які перспективи утворення стабільної федеративної держави Сомалі в майбутньому?
6. Як вирішити проблему захоплення піратами російського супертанкера?

ПОЗИЦІЇ КРАЇН

ЕСТОНСЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: естонська
 Столиця: Таллінн
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Тоомас Гендрік Ільвес
 Прем'єр-міністр: Андрус Ансіп
 Територія: 45 228 км²
 Населення: 1 340 021
 ВВП: 28,580 млрд. \$
 Валюта: естонська крона
 НАТО: член з 2004 р.

Положення на міжнародній арені

Естонія – невелика держава Балтійського регіону, що володіє не дуже великим історичним досвідом державного будівництва, і в той же час – має величезне бажання інтенсифікувати власний незалежний розвиток. Опинившись після нетривалого періоду державної незалежності в 1920-1930-х рр. під владою Радянського Союзу, естонський народ не змирився з таким станом справ і протягом наступних 50 років усіма силами боровся за відновлення суверенітету. Ці зусилля не пропали марно. Відновивши незалежність після розпаду СРСР, Естонія декларувала своє прагнення

зміцнити своє становище за рахунок активного проведення національноорієнтованої політики та інтенсифікації інтеграційних процесів. Зусилля Таллінна в цій сфері досить швидко були визнані західними партнерами, і вже в 2004 р. Естонія стала членом ЄС та НАТО. Останнє було особливо важливо для естонської влади, яка розглядала Альянс в якості надійного захисту від можливої загрози з боку РФ.

На сьогоднішній день Естонія є однією з найбільш розвинених в технологічному плані європейських демократій – концепція електронного уряду, введена естонською владою, позитивно оцінюється більшістю експертів. У зовнішній політиці Таллінн перебуває в стані перманентного дипломатичного конфлікту з Росією, який час від часу загострюється внаслідок різних чинників (наприклад – через перенесення монумента радянським солдатам або вшанування естонських ветеранів СС). Щоб захиститися від нападок Москви Естонія прагне заручитися підтримкою США, як і більшість постсоціалістичних країн Східної Європи проводячи проамериканську зовнішню політику. Традиційно Естонія підтримує близькі стосунки з Скандинавськими державами та іншими країнами Балтії.

Позиція з питання

Естонія, як член НАТО, сприяє поліпшенню ситуації в регіоні Сомалі. Про це свідчать неодноразові відправки естонського військового контингенту в конфліктні точки, і держава не має наміру зупинятися щодо подібних акцій. До цього часу Естонія брала участь в операції проти сомалійських піратів, але з огляду на зміну ситуації, вона здатна виділити сили і для опору ісламістам в цьому регіоні для підтримки легітимного уряду. Більше того, Естонія може надати не тільки військову, але й економічну допомогу (тим більше, що такий досвід уже існує – виділення Сомалі 8 000 000 євро на боротьбу з голодом). Зацікавленість Естонії брати участь в операціях – це власна безпека, тому що в умовах глобалізації Естонія також може опинитися під загрозою (як глобального, так і регіонального характеру), а участь в подібних місіях - запорука того, що НАТО підтримає країну в період загрози. Таким чином, в разі гострої необхідності, Естонія готова виділити військовий контингент для врегулювання кризи в Сомалі

ЧЕСЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: чеська
 Столиця: Прага
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Вацлав Клаус
 Прем'єр-міністр: Петр Нечас
 Територія: 78 866 км²
 Населення: 10 512 208
 ВВП: 190,264 млрд. \$
 Валюта: чеська крона
 НАТО: член з 1999 р.

Положення на міжнародній арені

Чехія – держава в Центральній Європі з давніми традиціями та культурою. Перебуваючи протягом більшої частини своєї історії під владою інших країн, вона змогла зберегти як національну самобутність, так і високий рівень економічного розвитку. У період між двома світовими війнами саме Чехія, що разом зі Словаччиною утворила державу Чехословаччина, була прикладом успішної побудови демократичного суспільства для інших нових незалежних

держав.

Перебуваючи в другій половині ХХ століття в статусі частини соціалістичного табору, країна продовжувала успішно розвиватися, не залишаючи при цьому спроб реформувати встановлену комуністичну систему мирними методами («Празька весна» 1968 р.). Повернувши собі право вільного вибору шляхів розвитку в результаті безкровної «Оксамитової революції» 1989 року, і в той же час втративши близько половини території в результаті проголошення незалежності Словаччини в 1993 р., Чехія взяла курс на відновлення відносин із Західною Європою та інтеграцію в європейські структури.

Успішність інтеграційних процесів в сфері безпеки і оборони демонструє той факт, що саме Чехія, поряд з Угорщиною і Польщею, була прийнята до складу НАТО вже в 1999 р., в результаті т.зв. «Першої хвили розширення». З 2004 р. вона є членом ЄС. На міжнародній арені в основному орієнтується на близьких сусідів зі складу постсоціалістичних країн (входить до складу «Вишеградської четвірки»), Німеччину і США. Відносини з РФ також розвиваються у взаємовигідному форматі.

Позиція з питання

Чехія неохоче погоджується виділяти свій контингент на такі далекі операції, як в Сомалі. Вона враховує обмеженість свого бюджету і в національній безпековій політиці робить акцент на розвитку внутрішньої політики та економіки, а також на регіональному рівні, посилюючись серед сусідів. Натомість в глобальних операціях Чехія швидше буде допомагати лише фінансово. Тільки при гострій потребі, в умовах тиску з боку світової спільноти вона буде готова виділити військовий контингент для участі в операції проти ісламістів в Сомалі.

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ АМЕРИКИ

Офіційна мова: англійська (де-факто)
 Столиця: Вашингтон
 Форма правління: президентська республіка
 Президент: Барак Хусейн Обама II
 Віце-президент: Джозеф Робінетт Байден-молодший
 Територія: 9 518 900 км²
 Населення: 315 148 622
 ВВП: 14,256 трлн \$
 Валюта: долар США
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Сполучені Штати Америки є безсумнівним гегемоном і лідером сучасного світу, найбільш могутньою країною як в політичному, так і у військовому відношенні. Граючи домінуючу роль в таборі демократичних держав під час «холодної війни», будучи одним з ініціаторів створення євроатлантичної системи колективної безпеки (1949 р.), вони насолоджувалися на початку

1990-х рр. перемогою над СРСР і крахом біполярного світу, що, в свою чергу, зробило їх основним державним актором міжнародних відносин.

Однак не варто думати, що лідерство США на світовій арені не заперечується. Події 11 вересня 2001 р. показали, що в новому тисячолітті загроза міжнародного тероризму стає небезпечнішою за традиційні військові конфлікти. Розгортання Вашингтоном після цього Війни проти тероризму, участь в кампаніях в Афганістані та Іраку (повалення режимів талібів і С.Хусейна) вимагали значних ресурсних витрат, і в той же час похитнули становище Сполучених Штатів серед країн-союзників. В даний час провідні країни Західної Європи формують досить потужну опозицію американській зовнішній політиці. Також загроза гегемонії США походить від Росії (яка відроджується з постбіполярної кризи) та Китаю (який продовжує бурхливо розвиватися). Відносини з ісламським світом в більшості випадків носять натягнуто ворожий характер.

Позиція з питання

Для США ескалація в Сомалі носить характер першочергового виклику. Вони докладають усіх зусиль, щоб боротися з поширенням ісламізму в регіоні Африки. Вашингтон охоче виділить контингент для проведення операції, і швидше за все очолить її. Найголовніше в ухваленні рішення для США, це не повторити помилки, що сталися в Іраку, Лівії, Афганістані і т.д. А саме не доводити справу до інтервенції, а просто надавати всіляку допомогу «ззовні», не втручаючись у війну безпосередньо. Також дилема буде полягати в тому, щоб переконати інших учасників саміту не надавати підтримку сомалійським піратам, незважаючи на той факт, що саме пірати зараз на передовій боротьби з сомалійськими ісламістами. Завдання для Вас – переконати союзників боротися з ісламістами своїми силами, оскільки допомога піратам може обійтися дуже дорого після закінчення конфлікту.

ТУРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова:	турецька
Столиця:	Анкара
Форма правління:	парламентська республіка
Президент:	Абдулла Гюль
Прем'єр-міністр:	Реджеп Таїп Ердоган
Територія:	783 562 км ²
Населення:	74 724 269
ВВП:	1054,56 млрд \$
Валюта:	турецька ліра
НАТО:	член з 1952 р.

Положення на міжнародній арені

Туреччина – яскравий регіональний лідер. Амбіції держави дозволяють вести переговори з ЄС про асоційоване членство. У той же час, ця країна позиціонує себе як помірну ісламську державу, у якої є свої власні шлях і покликання. Свого часу, вступ Туреччини в НАТО викликав величезний резонанс на Заході. Однак такий крок був геостратегічно виправданий в умовах «холодної війни».

Внаслідок активних реформ і «економічного дива» в 1980-х рр. Туреччина перетворилася на процвітаючу демократичну країну. Однак залишився ряд проблем: у відносинах з ЄС це кіпрська проблема і питання визнання геноциду вірмен. Також важливий дестабілізуючий фактор всередині держави – боротьба Курдської Робітничої партії за незалежність Курдистану, супроводжувана численними терактами; протистояння армії, що традиційно виступає за продовження світського шляху розвитку, з цивільними політиками, частина з яких дотримується ісламістських поглядів.

Позиція з питання

Туреччина ставиться до уряду Сомалі дуже прихильно, надаючи всіляку підтримку і сприяючи відбудові цієї країни. Туреччина надзвичайно серйозно сприймає кризу в Сомалі і буде активно брати участь в її врегулюванні. Тим паче інтереси Туреччини в Сомалі дуже вагомі. Для Анкари дуже важливо мати і зберегти вплив в Сомалі. Туреччина готова виділити військовий контингент для операції. Також район Пунтленду дуже важливий для Туреччини як торговий канал. Таким чином для Туреччини загострення ситуації навколо сомалійського регіону носить характер першочергового виклику. Анкара зробить все, що в її силах, щоб зупинити кризу і стабілізувати ситуацію.

КОРОЛІВСТВО НОРВЕГІЯ

Офіційна мова: норвезька; на місцевому рівні – саамська
 Столиця: Осло
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: король Гаральд V
 Прем'єр-міністр: Енс Столтенберг
 Територія: 385 186 км²
 Населення: 5 047 400
 ВВП: 335,3 млрд. \$
 Валюта: норвезька крона
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Норвегія – держава Північної Європи, розташована на Скандинавському півострові. Активно беручи участь у визначенні курсу історії в епоху Раннього Середньовіччя, ця країна надалі втратила свої позиції і на протязі декількох століть перебувала в тіні інших скандинавських держав. Лише на початку ХХ століття Норвегія проголосила незалежність, і надалі розвивалася без потрясінь, за винятком періоду німецької окупації під час Другої світової війни. Норвегія є

традиційною північноєвропейською країною, з високим рівнем свобод, захистом ліберальних цінностей і соціально-орієнтованою економікою. Одна зі світових лідерів за рівнем життя.

У зовнішній політиці основну увагу Осло традиційно приділяє відносинам з сусідами по регіону. Європейські інтеграційні процеси не знаходять серед населення Норвегії підтримки, що і було доведено на референдумі 1994 р. Безпека Норвегії закріплюється членством в євроатлантичній системі колективної безпеки. Однак варто зазначити, що якби в 1949 р. була реалізована ініціатива щодо створення Скандинавського оборонного союзу, норвезька влада ні за що б не стала зв'язувати свою країну трансатлантичними зобов'язаннями.

Позиція з питання

Норвегія може не поділяти точки зору своїх союзників по НАТО і керується найчастіше нейтральним підходом, роблячи акцент на регіональному співробітництві. Але поблизу Сомалі в Норвегії проходять торговельні шляхи, тому дестабілізація в даному регіоні вкрай небажана для Осло. Саме тому Норвегія активно боролася з піратством в цьому регіоні. Норвегія готова виділити військовий контингент і гуманітарну допомогу.

РЕСПУБЛІКА ХОРВАТІЯ

Офіційна мова: хорватська
 Столиця: Загреб
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Іво Йосипович
 Прем'єр-міністр: Зоран Міланови
 Територія: 56 594 км²
 Населення: 4 435 056
 ВВП: 80,983 млрд. \$
 Валюта: хорватська куна
 НАТО: член з 2009 р.

Положення на міжнародній арені

Хорватія – держава на заході Балканського півострова, колишня союзна республіка в складі Югославії, що стала незалежною в 1991 р. Проголошення Хорватією незалежності супроводжувалося кривавим збройним конфліктом з сербською національною меншиною та югославськими військами. Після того, як суверенітет Хорватії був захищений зі зброєю в руках, Загреб сам

виступив в якості свого роду агресора, підтримуючи хорватське населення в Боснії і Герцеговині. Бойові дії часто супроводжувалися етнічними чистками – зазвичай у воєнних злочинах звинувачували представників сербських національних сил, однак не варто применшувати й «заслуги» хорватських підрозділів в цій сфері. Лише в середині 1990-х рр. конфлікт був припинений завдяки втручання міжнародного співтовариства. Розвиток Хорватії після закінчення війни характеризується відносно стабільним економічним зростанням. Разом з тим збиток від військових дій надто великий – наслідки руйнувань даються в знаки навіть зараз. В цілому на тлі більшості Балканських держав ситуація в Хорватії виглядає досить позитивно, і вступ держави в НАТО в 2009 р. тільки підтверджує успіхи Загреба в проведенні реформ. У зовнішній політиці Хорватія традиційно орієнтується на США і країни ЄС – держави, які надали їй підтримку під час війни за незалежність. Відносини з іншими державами Балкан залишаються напруженими. Особливо це стосується Сербії – сербсько-хорватська ворожнеча буде давати про себе знати ще багато років.

Позиція з питання

Хорватія – молодий учасник НАТО, але вона вже показала себе в миротворчих операціях по всьому світу, наприклад, в Афганістані. Хорватія дуже прихильна принципам НАТО і буде без проблем надавати підтримку врегулюванню кризи в Сомалі. Тим більше Загреб сам побоюється поширення ісламізму в умовах глобалізації і сподівається, що беручи участь в операціях НАТО, заручається підтримкою Альянсу на випадок конфлікту з усілякими зовнішніми загрозами, в тому числі і з Росією. Хорватія готова виділити військовий контингент, тим більше що недавно вона вивела військових з території Афганістану і таким чином вже досвідчені військовослужбовці зможуть відправитися в Сомалі.

ПОРТУГАЛЬСЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: португальська
 Столиця: Лісабон
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Анібал Каваку Сілва
 Прем'єр-міністр: Педру Пасуш Коелью
 Територія: 92 151 км²
 Населення: 10 707 924
 ВВП: 236,049 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Португалія – держава на південному заході Піренейського півострова, західна країна в континентальній Європі. В епоху пізнього середньовіччя Лісабон, столиця Португалії, був метрополією однієї з найбільш успішних колоніальних імперій в світі. Завдяки експансії португальської мови, в фарватері сучасної зовнішньої політики держави знаходяться такі країни, як Бразилія, Кабо-Верде,

Мозамбік, Сан-Томе і Принсіпі, Східний Тимор і Ангола. В 1975 р., після повалення в результаті «революції гвоздик» фашистського режиму генерала Салазара, Португалія почала розвивати демократію та активно співпрацювати з Західним світом. Закінчилася деколонізація в Африці, а в 1986 р. країна вступила в ЄС. Саме в Лісабоні в 2007 р. був підписаний договір, який замінює собою конституцію ЄС. У європейських справах Португалія діє, як правило, в Піренейському тандемі з Іспанією. Також португальці активно лобюють інтереси Бразилії, розвиваючи відносини ЄС з МЕРКОСУР.

Позиція з питання

Для Португалії важливі торговельні шляхи, які йдуть через Сомалі. Португальське керівництво не проти виділити контингент для операції, але в основному бажає сприяти врегулюванню конфлікту тільки фінансово.

СЛОВАЦЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: словацька
 Столиця: Братислава
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Іван Гашпарович
 Прем'єр-міністр: Роберт Фіцо
 Територія: 49 034 км²
 Населення: 5 400 536
 ВВП: 127,111 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: член з 2004 р.

Положення на міжнародній арені

Словаччина – невелика держава в Центральній Європі, що не має виходу до моря. Найбільшого розквіту протословацька держава Велика Моравія досягла в IX столітті. Ідея сучасної державності зародилася в XIX-XX ст., однак протягом тривалого часу словакам доводилося уживатися в єдиній державі з чехами. Кінець комуністичної

Чехословаччини в 1989 році під час мирної «Оксамитової революції» означав також кінець Чехословаччини як єдиного державного актора і створення двох окремих держав – Словаччини і Чехії, що йдуть своїми власними шляхами після 1 січня 1993 р. («Оксамитове розлучення»).

Орієнтуючись на США, Словаччина швидко трансформувала планову економіку соціалістичного зразка. Вона твердо стала на шлях демократизації та побудови ринкових відносин. Це було не надто складно зробити, оскільки понад 50 % економіки припадали на сферу обслуговування та туризм. У 2004 р. Словаччина разом з Чехією увійшла до ЄС. Словаччина активно співпрацює зі своїми сусідами в форматі Вишеградської групи (куди також входять Польща, Чехія та Угорщина). Словаки є головними лобістами євроатлантичного вектора розвитку України, виступаючи на протязі останніх років контактним бюро НАТО.

Позиція з питання

Словаччина неухильно слідує всім принципам НАТО і бере участь майже у всіх операціях. В основному Словаччина готова виділити військовий контингент, але фінансово допомагати не бажає. Розглядає участь в НАТО, як гарант своєї власної безпеки.

РЕСПУБЛІКА СЛОВЕНІЯ

Офіційна мова: словенська
 Столиця: Любляна
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Борут Пахор
 Прем'єр-міністр: Янез Янша
 Територія: 20 253 км²
 Населення: 2 055 496
 ВВП: 58,979 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: член з 2004 р.

Положення на міжнародній арені

Словенія – передальпійська держава на півдні Центральної Європи. Протягом століть землі сучасної Словенії входили до складу імперії Габсбургів. За підсумками Першої світової війни Італія захопила все Словенське Помор'я, а інша частина території увійшла до складу Королівства Сербів, Хорватів і Словенців – майбутньої Югославії. Розпад Югославії на початку 1990-х рр. привів народи Балкан до

незалежності, яку вони добували зі зброєю в руках. Втім, війна Словенії за незалежність тривала лише десять днів і завершилась перемогою словенців.

З 1991 р. Словенія діє як незалежний суб'єкт міжнародних відносин. Економічні успіхи незалежної Словенії були найбільш значними серед всіх колишніх республік Югославії. Стабільність і благополуччя країни відкрили для Словенії двері ЄС в 2004 р. У зовнішній політиці Словенія балансує між відданістю американським інтересам і співпрацею з європейськими китами. Будує двосторонні відносини, ґрунтуючись виключно на прагматизмі та відповідно національним інтересам. Словенія тримає дистанцію по відношенню до проблем в регіоні Західних Балкан, орієнтуючись на економічну співпрацю з північно-західними сусідами – Австрією та Італією.

Позиція з питання

Словенія прихильна принципам НАТО. Вона брала участь майже у всіх операціях Альянсу. Країна не може дозволити собі фінансово допомогти Сомалі – натомість готова виділити значну кількість підготовлених солдатів для боротьби з ісламістами. Прислухається до позиції США в структурах НАТО.

ВЕЛИКЕ ГЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ

Офіційна мова: люксембурзька, французька, німецька
 Столиця: Люксембург
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: Великий Герцог Анрі (Генріх)
 Прем'єр-міністр: Жан-Клод Юнкер
 Територія: 2 586,4 км²
 Населення: 502 207
 ВВП: 64,306 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Люксембург – крихітна держава в Західній Європі. Одна з найбагатших європейських країн, входить в умовне об'єднання Бенілюкс (разом з Бельгією та Нідерландами). Багатовікова історія земель Великого Герцогства була увінчана номінальною незалежністю, отриманою на Віденському конгресі 1815 р. від Франції. Суверенітет держави був закріплений в договорі про статус Люксембургу, який був підписаний в 1867 р. всіма Великими державами того часу. За договором корона Великого герцогства

Люксембург визнавалася спадковим володінням дому Нассау, а саме герцогство визначалося «вічно нейтральною» державою. З вступом в НАТО в 1949 році Велике герцогство Люксембург порушило віковий військовий нейтралітет.

Сьогодні Люксембург є найбагатшою державою Європи за рівнем ВВП на душу населення. Країна-засновник ЄС. Завдяки вигідним умовам і офшорній зоні в столиці держави розміщені близько 1000 інвестиційних фондів і 200 банків – більше, ніж будь-якому іншому місті світу. Доходи від послуг для міжнародних партнерів складають 65 % ВВП, що робить країну чутливою до змін в інших країнах. Основу економіки, перш за все, становить сфера послуг, в тому числі у фінансовій галузі.

Позиція з питання

Має великий вплив в НАТО в силу своєї фінансової могутності. До думки Люксембургу прислухаються союзники. Люксембург активно боровся з піратами біля берегів Сомалі і охоче виділить як гуманітарні, так і військові засоби для того, щоб зупинити поширення радикального ісламізму в Африці. Інтерес Люксембургу – це в основному стабільність на торгових шляхах через Сомалі і нерозповсюдження ісламізму, так як він заважає продуктивного діалогу між урядами, а як наслідок і економічному розвитку, що для Люксембургу дуже важливо.

РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА

Офіційна мова: польська
 Столиця: Варшава
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Броніслав Коморовський
 Прем'єр-міністр: Дональд Туск
 Територія: 312 679 км²
 Населення: 38 542 000
 ВВП: 771,015 млрд. \$
 Валюта: польський злотий
 НАТО: член з 1999 р.

Положення на міжнародній арені

Польща – регіональний лідер ЄС. У зовнішній політиці орієнтується на США, багато в чому завдяки яким країна вступила в НАТО. Бере участь у всіх місіях Альянсу, є вірним союзником Вашингтону та провідником його інтересів у Східній Європі.

Має тісні економічні зв'язки з Німеччиною, яка є найбільшим торговим партнером Польщі. У європейських справах разом з прибалтійськими

країнами, і перш за все, з Литвою, намагається скласти конкуренцію традиційно консервативним державам Західної Європи. У військовому співробітництві це виражається в створенні спільного литовсько-польського батальйону для участі в миротворчих операціях, та інших подібних ініціативах.

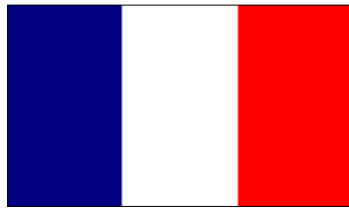
Польща також виступає адвокатом України в її прагненні до демократичних перетворень, членства в європейських та євроатлантичних інституціях. Традиційно,

негативно ставиться до проектів співпраці з Росією.

Позиція з питання

Польща дуже ретельно розраховує свій бюджет на ті чи інші операції, і піклується за свій військовий контингент. Вона неохоче і дуже обережно виділятиме кошти для вирішення кризи в Сомалі.

ФРАНЦІЯ

Офіційна мова: французька
 Столиця: Париж
 Форма правління: президентсько-парламентська республіка
 Президент: Франсуа Олланд
 Прем'єр-міністр: Жан-Марк Еро
 Територія: 674 685 км²
 Населення: 65 460 000
 ВВП: 2,216 трлн. \$
 Валюта: євро
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Франція – провідна європейська держава, яка має далекосяжні геополітичні амбіції. Традиційно позиціонує себе як лідера Європи в питаннях європейської безпеки. Має стратегічну ядерну зброю (четвертий арсенал в світі), яку вважає основою своєї незалежності в найширшому сенсі. Франція – колишня колоніальна імперія, тому традиційно робить акцент у зовнішній політиці на африканські країни-франкофони.

У європейській політиці становить тандем «європейського локомотива» разом з Німеччиною. Проти вага впливу Великобританії і США на континенті. Останнім часом, разом з Італією і Німеччиною негласно лобіює інтереси Росії в Європі.

У 2009 р. Франція повернулася у військову структуру НАТО, з якої вийшла в 1966 р. в результаті демаршу президента де Голля. Прагне грати важливу роль в Альянсі, активно бере участь у всіх операціях НАТО. У вересні 2009 р. французький генерал Стефан Абріаль зайняв пост глави Об'єднаного союзного командування НАТО, таким чином ставши другою за важливістю людиною в Альянсі. Франція також паралельно лобіює створення європейської оборонної системи, яка має доповнити НАТО.

Позиція з питання

Франція стурбована нападом на свою військову базу в Джибуті. Вона обов'язково надішле військовий контингент для боротьби з ісламістами. По-перше, в цьому регіоні є французькі інтереси; по-друге, Франція намагається лідирувати в

африканському регіоні в контексті миротворчих операцій (наприклад, проводить антитерористичну операцію в Малі) і бути на передовій вирішення конфліктів. Більш того, поблизу Сомалі проходять торговельні шляхи французьких судів, і Франція просто зобов'язана їх захистити, щоб надалі не втрачати людей як в Джибуті. Також на території Сомалі знаходяться французькі громадяни та франкомовне населення, за яких, як вважає Франція, саме вона несе відповідальність. Для Парижа участь в даній операції дуже важлива для підтвердження свого позитивного іміджу як на регіональному рівні (в ЄС) так і в глобальному вимірі.

КОРОЛІВСТВО НІДЕРЛАНДІВ

Офіційна мова: нідерландська
 Столиця: Амстердам
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: королева Беатрікс
 Прем'єр-міністр: Марк Рютте
 Територія: 41 526 км²
 Населення: 16 743 507
 ВВП: 862,9 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Зовнішня політика Нідерландів традиційно відображає їх інтереси як торгової нації. Саме тому міжнародна політика Нідерландів спрямована на забезпечення державних інтересів і керується прагненням до миру, свободи, загального добробуту і міжнародного правопорядку. Невід'ємну частину цієї політики становить співпраця з країнами,

що розвиваються.

Нідерланди традиційно підтримують США, в той же самий час координуючи свою політику з Францією та Німеччиною. Амстердам одним з перших погодився допомогти США в антитерористичній операції в Афганістані, а також в іракській кампанії.

Позиція з питання

Нідерланди готові допомагати Сомалі як у військовому, так і в економічному плані. Вони ведуть активну антитерористичну діяльність, і їх контингент вже чергує у водах Сомалі. Інтерес Нідерландів в Сомалі - це торгівля. Будь-яка дестабілізація – це загроза доходу для Королівства. Нідерланди готові вислати необхідну кількість військових в кризовий регіон.

РЕСПУБЛІКА РУМУНІЯ

Офіційна мова: румунська
 Столиця: Бухарест
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Траян Бесеску
 Прем'єр-міністр: Віктор Понта
 Територія: 238 391 км²
 Населення: 20 254 866
 ВВП: 264 млрд. \$
 Валюта: лей
 НАТО: член з 2004 р.

Положення на міжнародній арені

У зовнішній політиці Румунія орієнтується на принципи добросусідства, дотримання норм міжнародного права. З початку 1960-х років в умовах біполярного протистояння Румунія прагнула до реалізації незалежного зовнішньополітичного курсу. Після 1961 року цей напрям був охарактеризований зближенням із Заходом (особливо – з Францією та США),

і нейтралітетом в ідеологічній дискусії між комуністичними партіями Китаю та Радянського Союзу. Румунія засудила радянську інтервенцію в Чехословаччині в 1968 р. і в Афганістані в 1979 р.; підтримувала контакти з Ізраїлем. Зараз в зовнішній політиці пріоритет віддається відносинам з США і країнами ЄС. З кінця 2002 року велися активні переговори про вступ Румунії до НАТО, що вимагало реорганізації національних збройних сил, модернізації технічного оснащення армії. Було поставлене завдання перейти до професійної армії, здатної інтегруватися в НАТО.

У липні 2003 року, перекинувши в іракське місто Насирія піхотний батальйон та поліцейський підрозділ, Румунія почала робити військовий внесок в операцію «Іракська свобода». У серпні 2004 року Бухарест приєднався до місії НАТО з підготовки іракських сил безпеки. Лише в липні 2009 року Румунія припинила свою участь в операції «Іракська свобода». За цей період через Ірак «пройшли» 8400 румунських військовослужбовців. З жовтня 2005 року ВМС Румунії почали брати участь в операції НАТО «Активні зусилля» в Середземному морі.

Позиція з питання

Румунія буде усіяко допомагати Сомалі. Поблизу території Сомалі вже чергує румунський корабель. Румунія і надалі готова виділити військовий контингент для боротьби з ісламістами.

ФЕДЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА НІМЕЧЧИНА

Офіційна мова: німецька
 Столиця: Берлін
 Форма правління: федеративна парламентська республіка
 Федеральний президент: Горст Келер
 Федеральний канцлер: Ангела Меркель
 Територія: 357 022 км²
 Населення: 82 060 000
 ВВП: 3,322 трлн. \$
 Валюта: євро
 НАТО: член з 1955 р.

Положення на міжнародній арені

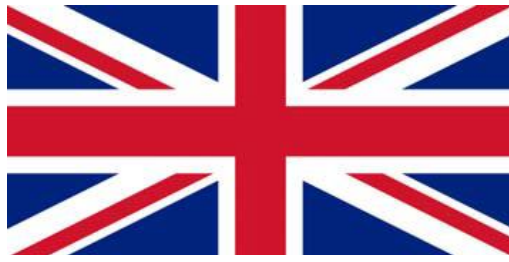
Німеччина – найбільша економіка Європи, а також найбільша країна ЄС за кількістю населення. Берлін став ініціатором двох світових воєн і зазнав у них поразки. Об'єднання Німеччини в 1990 р. викликало побоювання у країн-сусідів, що німці повернуться до політики експансії, проте вони не підтвердилися. Берлін зробив ставку на «м'яку силу» і розвиток економічного співробітництва, вкрай неохоче беручи участь навіть в миротворчих операціях ООН і місіях НАТО.

Позиція з питання

Весь 2012 р. німецький уряд активно готувався поглибити свою участь в процесі боротьби з піратством. Однак актуальна ситуація з громадянською війною в Сомалі діаметрально протилежна бажанню уряду Німеччини скоріше закінчити з неконтрольованим хаосом в регіоні. Якщо ентузіазм ФРН з питання піратства досить чіткий, то навряд чи вона його проявить і в «черговій громадянській війні в Африці». Цілком можливо, що на шляху виходу з економічної кризи Меркель спробує максимально віддалити від себе навіть найменші перспективи брати участь в миротворчій операції, віддавши всі «лаври» іншим країнам. Оскільки питання стоїть про втручання у внутрішні справи Сомалі, Берлін швидше за все захоче залишитися осторонь – не бажаючи наражатися на критику та звинувачення в надмірній агресивності.

СПОЛУЧЕНЕ КОРОЛІВСТВО ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ІРЛАНДІЇ

Офіційна мова: англійська
 Столиця: Лондон
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: королева Єлизавета II
 Прем'єр-міністр: Девід Камерон
 Територія: 243 610 км²
 Населення: 62 041 708
 ВВП: 2,139 трлн. \$
 Валюта: фунт стерлінгів
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Великобританія є однією з країн-фундаментів євроатлантичної системи. Їй необхідно не лише підтримувати союзників, а й відстоювати свої інтереси. Будь-який конфлікт в Африці завдає удар геополітичним позиціям європейських країн, і тут необхідно демонструвати власний ентузіазм, який може йти врозріз з позиціями США та інших євроатлантичних союзників.

Великобританія мала безліч колоній в Африці, включаючи територію північної частини Сомалі, і у неї існує інтерес щодо забезпечення стабільного розвитку африканського регіону.

Позиція з питання

Великобританія є учасником всіх операцій НАТО, і прагне ним залишатися. Прем'єр-міністр бажає підтримувати всі дії, які допомагають боротися з ісламістськими терористичними угрупованнями, тому зацікавлений допомоги

Могадішо. Однак це не означає, що піратам, яким на суші збираються допомагати боротися з сомалійськими ісламістами, на морі дадуть «амністію». Великобританії необхідно боротися з усіма формами піратства та тероризму, як самостійно, так і в рамках НАТО. Уряд зацікавлений в локалізації конфлікту, проте сумнівається в можливості вирішення питання з «моджахедами» лише сомалійськими силами. В той же час він вважає, що виключно британських збройних сил буде недостатньо для нівелювання загрози, адже до громадянської війни причетні не лише політичні сили всередині Сомалі.

КОРОЛІВСТВО БЕЛЬГІЯ

Офіційна мова:	нідерландська, французька, німецька
Столиця:	Брюссель
Форма правління:	конституційна монархія
Голова держави:	король Альберт II
Прем'єр-міністр:	Ів Летерм
Територія:	30 528 км ²
Населення	10 827 519
ВВП:	383,057 млрд. \$
Валюта:	євро
НАТО:	країна-засновник 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Зовнішня політика цієї країни обумовлена її відносно невеликим розміром і залежністю від зовнішньої торгівлі. Пріоритетним є поглиблення європейської інтеграції та зміцнення трансатлантичних зв'язків з США. Бельгія тісно координує свою політику з Нідерландами та Люксембургом, і найчастіше ці три країни (Бенілюкс) займають спільну позицію. Колись мала колонії в Африці (території Демократичної Республіки Конго).

Позиція з питання

Бельгія не має ніяких інтересів в Сомалі і в регіоні. Вся її діяльність буде пов'язана лише з союзницькими зобов'язаннями. Вам необхідно зайняти позицію третьої сторони, домагаючись співпраці між усіма частинами Сомалі, а також сусідніми державами. Уряд Бельгії не зацікавлений в ескаляції конфлікту, і на його думку пряме втручання у внутрішні справи не наблизить закінчення війни. Однак не варто заперечувати можливість своєї участі в миротворчій місії, при схваленні її Радою Безпеки ООН.

З питань піратства Бельгія пов'язана міжнародними зобов'язаннями. Вона активно бере участь в міжнародних операціях.

РЕСПУБЛІКА АЛБАНІЯ

Офіційна мова:	албанська
Столиця:	Тірана
Форма правління:	парламентська республіка
Президент:	Буяр Нішані
Прем'єр-міністр:	Салі Беріша
Територія:	28 748 км ²
Населення:	3 195 000
ВВП:	23,860 млрд. \$
Валюта:	лек
НАТО:	член з 2009 р.

Положення на міжнародній арені

Албанія – невелика держава на Заході Балканського півострова, яка на протязі багатьох років перебувала в залежності від інших країн. В останні роки ситуація в державі дещо покращилася. Вступ Албанії до НАТО в 2009 р. безумовно доводить деяку успішність в трансформації держави та в її розвитку демократичним шляхом. Разом з тим держава і зараз залишається однією з найбідніших в Європі, центром

наркоторгівлі і панування кримінальних структур. В таких умовах активна участь в міжнародній діяльності покликана продемонструвати, що Албанія по праву прагне зайняти своє місце серед об'єднаної Європи.

Позиція з питання

Розуміючи, що повагу Альянсу необхідно заробляти крок за кроком, уряд Албанії бажає скористатися шансом і проявити себе. Албанія прагне показати свою активність в боротьбі з тероризмом і протидії громадянських конфліктів. Однак варто зазначити нечисленність військового

контингенту, який може відправити Албанія.

З питань піратства Албанія займає лише позицію спостерігача, не маючи кораблів для реального посилення флоту НАТО в регіоні.

РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ

Офіційна мова: болгарська
 Столиця: Софія
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Росен Плевнелієв
 Прем'єр-міністр: Бойко Борисов
 Територія: 110 993,6 км²
 Населення: 7 364 570
 ВВП: 54,271 млрд. \$
 Валюта: лев
 НАТО: член з 2004 р.

Положення на міжнародній арені

Болгарія прагне всіляко заслужити довіру Заходу. Зовнішня орієнтація Болгарії в більшості випадків збігається з основними напрямками європейської та північноатлантичної політики. Основними розбіжностями сучасної зовнішньої політики Болгарії з європейською та північноатлантичною лініями стають міцні економічні та інші зв'язки Софії з Росією.

Позиція з питання

Болгарія розуміє, наскільки ситуація в Сомалі ускладнена. Вона буде пропонувати забезпечити вирішення конфлікту силами миротворчого контингенту, розуміючи, що основні витрати на нього понесуть інші країни. Вона не зацікавлена в затягуванні конфлікту на багато років (як це відбувалося в Афганістані), і рішуче налаштована продемонструвати своє бажання боротися за мир і стабільність. Болгарія з часу вступу до НАТО брала участь у багатьох операціях, не ухиляючись від своїх зобов'язань. А це означає, що з часом значимість і внесок країни в Альянс тільки підвищувалася.

Болгарія підтримує політику НАТО по боротьбі з піратством – але в той же час вона зацікавлена у співпраці Альянсу з Росією.

УГОРСЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: угорська
 Столиця: Будапешт
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Янош Адер
 Прем'єр-міністр: Віктор Орбан
 Територія: 93 030 км²
 Населення: 10 198 315
 ВВП: 196,42 млрд. \$
 Валюта: угорський форинт
 НАТО: член з 1999 р.

Положення на міжнародній арені

Пройшовши шлях країн Вишеградської четвірки, Угорщина послідовно вступила в НАТО (1999 р.) та в ЄС (2004 р.).

У зовнішній політиці послідовно орієнтується на США. Угорщина має досить велику діаспору на історичних угорських землях в Румунії, Словаччині, Сербії. Через що регулярно виникає напруга в двосторонніх відносинах Будапешта з цими державами.

Позиція з питання

Угорщина вважає, що питання про введення миротворчого контингенту в Сомалі вже вирішене з кількох причин. По-перше, Угорщина має готовий до відправки військовий контингент; по-

друге, на думку угорського уряду, громадянська війна в Сомалі вже переросла стадію локального конфлікту. Угорщина не має геополітичних інтересів в регіоні, тому її думка може вважатися неупередженою. Угорщина не є активним учасником процесу боротьби з піратами, проте не зацікавлена в їхній підтримці проти ісламістів, які розв'язали війну. У будь-якому випадку Угорщині доведеться координувати свої дії з більш впливовими союзниками (такими, як США).

КАНАДА

Офіційна мова: англійська, французька
 Столиця: Оттава
 Форма правління: конституційна монархія, парламентська демократія
 Голова держави: королева Єлизавета II
 Генерал-губернатор: Девід Ллойд Джонстон
 Прем'єр-міністр: Стивен Гарпер
 Територія: 9 984 670 км²
 Населення: 34 213 000
 ВВП: 1510 млрд. \$
 Валюта: канадський долар
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Найбільш значущим елементом зовнішньої політики Канади є миротворчість. Високий рейтинг Канади в світі і серед країн, що розвиваються, багато в чому забезпечили її ініціативи та участь в операціях ООН з підтримання миру. Прихильність багатостороннім підходам у вирішенні міжнародних проблем, суперечок і конфліктів, неприйняття в цій сфері

односторонніх дій будь-якої держави, включаючи, як правило, і США, – характерна риса канадської зовнішньої політики. Канада, як і багато інших країн, має гіркий досвід миротворчих операцій в Сомалі (з 1992 по 1995 роки).

Позиція з питання

Нинішній конфлікт в Сомалі не є повсякденною боротьбою за владу – натомість це свідомо цілеспрямована дестабілізація регіону. А це означає, що Канаді та НАТО необхідно обміркувати можливість побудови тривалого миру шляхом активних дій в регіоні. Для цього є пропозиція

започаткувати переговори з силами Сомаліленду, з якими сомалійські ісламісти зараз в союзі – для того, щоб розірвати це вимушене партнерство. Успіх ісламістів в Сомалі може збільшити їх активність по всій Африці, що також бентежить уряд Канади. Канада готова співпрацювати з піратами Сомалі, за умови, що вони більше не вийдуть в море заради нападу на торговельні та пасажирські кораблі. У Канади достатньо ресурсів і впливу, щоб ініціювати і підтримувати союзників – але вона прагне перекласти більшу частину відповідальності на європейських акторів.

КОРОЛІВСТВО ІСПАНІЯ

Офіційна мова: іспанська
 Столиця: Мадрид
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: король Хуан Карлос I
 Прем'єр-міністр: Маріано Рахой
 Територія: 504 782 км²
 Населення: 46 661 950
 ВВП: 1 310,2 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: член з 1982 р.

Положення на міжнародній арені

Іспанія переживає не найкращі часи у своїй історії. Економічна криза принесла зміни, які будуть виправлятися ще довгі роки. Однак криза економічна не означає криза довіри з боку союзників Альянсу. В цей же час існує проблема з Кастилією, яка так і прагне вийти з-під влади короля. Іспанія бере участь у багатьох операціях НАТО, і має власну специфічну думку

щодо її активності. Саме пасивна позиція Іспанії допомагає їй не робити фатальних помилок на міжнародній арені, адже завжди існує шанс, що країна сама себе переоцінює.

Позиція з питання

Ірак став поворотним пунктом в активності Іспанії по боротьбі з ісламістсько-терористичними рухами. З одного боку, Іспанія створила собі репутацію, що тепер вона начебто боїться протистояти новим загрозам, і намагається всіляко їх ігнорувати або ж обходити стороною. Така стратегія необхідна для Іспанії для того, щоб

накопичити сили для вирішення внутрішніх проблем.

Сомалійські пірати, як би їх не використовували заради своїх переваг союзники, є формою організованої злочинності. Обираючи менше зло, люди часто забувають, скільки коштів витрачається на боротьбу з ними на морі. Варто нагадати про це союзникам.

ІТАЛІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: італійська
 Столиця: Рим
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Джорджо Наполітано
 Прем'єр-міністр: Маріо Монті
 Територія: 301 338 км²
 Населення: 60 418 711
 ВВП: 2,036 трлн. \$
 Валюта: євро
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Італія є одним з європейських лідерів, який, спираючись на багату історичну спадщину, прагне зайняти керівні позиції в континентальній політиці. Рим, володіючи потужними флотом (в складі якого знаходиться 2 авіаносця) і армією, претендує на звання регіонального лідера в Середземномор'ї. Цей напрямок

зовнішньої політики є пріоритетним для італійських дипломатів, внаслідок чого особливе місце займає підтримка нормальних відносин з арабським світом. У той же час Італія, на відміну від Франції та Німеччини, не вступає у відкритий конфлікт з США за загальноєвропейське лідерство. Сомалі була колонією Італії, і саме звідти починалися наступи на сусідню Ефіопію.

Позиція з питання

Італія хоче вирішувати питання колективно, але для неї так само важлива позиція США. Уряд готовий підтримувати піратів в боротьбі з Джамаат Аш-Шабааб, і закликає інші країни допомагати в цій боротьбі. Уряд пропонує локалізувати війну і навчити місцевий військовий контингент для врегулювання ситуації.

Піратське питання з захопленням кораблів, на думку Італії, так само важливе – адже напади на торгові і пасажирські судна демонструють, наскільки реальною є загроза піратства. Є випадки, коли кораблі звільняли лише після виконання вимоги піратів, що знижує оцінку ефективності НАТО та інших міжнародних структур в цьому питанні.

ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: грецька
 Столиця: Афіни
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Каролос Папуліас
 Прем'єр-міністр: Йоргос Папандреу
 Територія: 131 940 км²
 Населення: 11,216,000
 ВВП 230 млрд. \$
 Валюта: євро
 НАТО: член з 1952 р.

Положення на міжнародній арені

Греція – колыска західної цивілізації, перша в історії демократична держава. Член ЄС з 1981 р., НАТО – з 1952 р. (в 1973-1981 рр. виходила з організації).

Економічний розвиток цієї країни гальмує головним чином неефективно функціонуючий державний сектор, недостатня інвестиційна активність у

базових галузях. Зовнішньополітичний курс Греції визначається її членством в Європейському Союзі та НАТО. Однак Греція зберігає певну самостійність у своїх зовнішньополітичних оцінках, займаючи особливу позицію по ряду проблем. Вона змагається з Туреччиною за лідерство в регіоні.

Позиція з питання

Греція не має сантиментів до мусульманського світу. Давня суперечка з Туреччиною призвела до того, що в цій країні розповсюджене негативне ставлення до

мусульман. Проте, головною метою Греції є допомога в забезпеченні стабільності і порядку. Громадська думка всередині Греції більше турбується про стан економіки. Грецький контингент не бере участі в активних бойових діях НАТО. Ви можете прийняти будь-яку позицію, однак буде краще вирішити питання з мінімальним залученням Вашої країни до потенційної операції.

КОРОЛІВСТВО ДАНІЯ

Офіційна мова: датська
 Столиця: Копенгаген
 Форма правління: конституційна монархія
 Голова держави: королева Маргрете II
 Прем'єр-міністр: Гелле Торнінг-Шмідт
 Територія: 43 098 км²
 Населення: 5 511 791
 ВВП: 187 977 млн. \$
 Валюта: датська крона
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Зовнішня політика Данії тісно інкорпорована в Європейський Союз і НАТО. Данія одна з трьох країн ЄС, яка відмовилася приєднуватися до зони євро, і єдина відмовилася брати участь в об'єднаних збройних силах Євросоюзу (ці рішення були прийняті на референдумі).

Данія є однією з найбільш проамериканських країн Західної Європи – Копенгаген одним з перших погодився

допомогти США в антитерористичній війні в Афганістані, а також в іракській кампанії.

Позиція з питання

Данія є активним учасником багатьох бойових операцій НАТО. Після публікації в 2006 р. серії карикатур в датській газеті «Jyllands-Posten», на яких у вигляді терориста був зображений пророк Мухаммед, відносини Копенгагена з мусульманським світом

значно погіршились. Ваше завдання піти на консенсус з Великобританією і США, і при цьому показати, що Ви не є зятим противником мусульман. Підтримка піратів або переворот в Сомаліленді є допустимими варіантами. Якщо ж союзники приймуть рішення відправити миротворчий контингент, то Вам необхідно відмовлятися під приводом реакції всередині країни.

РЕСПУБЛІКА ІСЛАНДІЯ

Офіційна мова: ісландська
 Столиця: Рейк'явік
 Форма правління: парламентська республіка
 Президент: Олафур Рагнар Грімссон
 Прем'єр-міністр: Йоганна Сігурдартоттір
 Територія: 103 125 км²
 Населення: 319 756
 ВВП: 12,172 млрд. \$
 Валюта: ісландська крона
 НАТО: країна-засновник з 1949 р.

Положення на міжнародній арені

Ісландія – острів в північній частині Атлантичного океану, що має важливе геостратегічне положення і грає ключову роль для захисту Північної Америки.

Ісландія розглядає себе як пацифістську націю. Її участь у військових операціях зводиться лише до цивільних місій. На даний момент

Ісландія не має армії і, відповідно, її військові витрати складають 0% ВВП.

Позиція з питання

Для уряду ситуація в Сомалі у внутрішній і зовнішній політиці знаходиться далеко не на першому плані. У той же самий час Ісландія, як країна, яка відмовилася від збройних сил, виступає за більш активні дії в цивільній сфері, спрямовані на стабілізацію конфліктного регіону. Насильство породжує нове насильство. Військова кампанія НАТО по затриманню піратів повинна завершитися якомога швидше.

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

Офіційна мова: російська
 Столиця: Москва
 Форма правління: республіка
 Президент: Володимир Путін
 Голова уряду: Дмитро Медведєв
 Територія: 17098 246 км²
 Населення: 143 200 000
 ВВП: 2,117 трлн. \$
 Валюта: російський рубль
 НАТО: не є членом

Положення на міжнародній арені

На чолі Росії стоїть один з найдосвідчених політиків сучасності. Країна – один з ключових гравців на міжнародній арені. Після розпаду СРСР вона остаточно не втратила могутність і потенційно є одним з претендентів на статус нової наддержави. Події 2008 року показали, що РФ готова застосовувати свої збройні сили будь де, якщо вважатиме це за необхідне.

Позиція з питання

Російська Федерація може розглядати вторгнення в Сомалі як інструмент для отримання необхідних геополітичних преференцій. Росії цікаво закріпитися в цьому ключовому регіоні – адже база в Сомалі (наприклад – на території Свaziленду, за умов порозуміння з місцевими угрупованнями) дозволить безпосередньо діяти російському ВМФ в водах Індійського океану. Однак що б досягти такої амбітної мети необхідно як мінімуму забезпечити пасивні позиції ключових акторів НАТО.

Росія має друзів в регіоні, які могли б надати їй підтримку на противагу планам Альянсу по відношенню до Сомалі. Росія прагне захищати своїх громадян не обмежуючись національними кордонами, але її Чорноморського флоту явно недостатня для остаточного вирішення проблем з піратством.

В той же час Путін не піде на співпрацю зі злочинцями-піратами, не буде вести переговори з радикальними ісламістами. Вони такі ж вороги для РФ, як і для Заходу. Втім, це не означає, що їх не можна використовувати для втягування в конфлікт держав НАТО з метою їхнього ослаблення.

КИТАЙСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА

Офіційна мова: китайська
 Столиця: Пекін
 Форма правління: соціалістична республіка
 Генеральний секретар ЦК КПК: Сі Цзиньпін
 Голова КНР: Ху Цзінтао
 Прем'єр Держради КНР: Вень Цзябао
 Територія: 9 596 960 км²
 Населення: 1 347 374 752
 ВВП: 12,383 трлн. \$
 Валюта: юань
 НАТО: не є членом

Положення на міжнародній арені

Китай дотримується мирного шляху розвитку. Він відстоює дипломатичний курс на "добре ставлення до сусідніх країн та розгляд сусідів як партнерів", готовий розповсюджувати здобутки від власного розвитку на інші держави.

Китай незмінно реалізовує принцип невтручання у внутрішні справи інших країн.

Безумовно Китай є прихильником багатополарності на міжнародній арені і лобіює дотримання принципів статуту ООН у вирішенні різноманітних міжнаціональних конфліктів.

Виступає проти створення військових альянсів, вважає за краще конкурувати в економічній сфері. Ставлення до розширення НАТО - негативне, але в той же час Пекін готовий йти на переговори з Альянсом і співпрацювати з ним в своїх інтересах.

Позиція з питання

Для Китаю важливо, щоб в Сомалі не повторилася ситуація Лівії. Китай проти втручання міжнародного співтовариства в проблеми Сомалі. І він відстоювати цю позицію через своє право вето в ООН. Китай готовий економічно допомагати врегулюванню конфлікту.